

UN PÁJARO AZUL

Direcció: Ariel Rotter

Països: Argentina i Uruguai (2023)

Fitxa tècnica

Guió Ariel Rotter **Música** Alejandro Pinnejas **Fotografia** Guillermo Nieto **Interpretació** Norman Briski, Eugenia Guerty, Verónica Hassan... **Durada** 97 min **Gènere** Drama **Distribuïdora** Reverso Films **Llengües** Espanyol

Sinopsi

El Javier i la Valeria fa anys que busquen tenir un fill que no arriba. Un dia apareix la Camila, una companya de feina del Javier, per explicar-li que està embarassada d'ell. El Javier queda atrapat en un conflicte que amb el pas dels dies dinamita la seva existència i la seva vida de parella. (FilmAffinity)

Crítica

Després de passar pels festivals de Biarritz (on va guanyar el Premi del Jurat i el de Millor Actor per a Alfonso Tort) i Mar del Plata, s'estrena el quart llargmetratge del talentós director de La luz incidente.

Ariel Rotter filma molt poc i aquesta falta de continuïtat és una veritable pena per al cinema argentí. Després de la seva consagratòria òpera prima *Sólo por hoy*, estrenada a la Berlinale del 2001, de *El otro* (2007) i de *La luz incidente* (2014), el director torna després de gairebé una dècada d'absència amb la que potser és la seva pel·lícula més convencional però no per això menys honesta, sensible i valuosa.

El Javier (Alfonso Tort) treballa en una editorial i des de fa força temps està casat amb la Valeria (Julieta Zylberberg), una vestuarista al món de l'audiovisual. La parella està en una doble recerca: la d'una casa que no apareix i la d'un embaràs que es resisteix a concretar-se, malgrat els múltiples intents i tractaments.

Un dia, enmig d'una pausa laboral, la Camila (Romina Paula) s'acosta al Javier i li explica que està esperant un nadó, fruit d'un afer que van tenir durant un viatge llampec a Mendoza. Li diu que vol tenir-lo, però que no es preocupi, que no vol que ell es faci càrrec de res, que només li sembla que ho havia de saber. Però el protagonista queda en estat de xoc i acaba explicant-ho a la Valeria. La reacció d'ella és una barreja de dolor, angoixa, incredulitat i bronca no només (o no tant) per l'engany en si sinó perquè aquesta desconeguda sí que ha quedat embarassada del Javier.

El món del nostre antiheroi s'ensorra. Ella l'abandona, comença a tenir altres relacions, no li respon els missatges i a sobre a la feina apareix una supervisora anomenada Nuria (Susana Pampín) que té com a objectiu concretar una reducció de personal. El Javier se'n va a viure un temps amb el seu pare (el gran Norman Briski) i en aquesta convivència forçada surten a la llum vells secrets i misèries, fantasmes i ressentiments.

Melancòlica i nostàlgica, minimalista i punyent, *Un pájaro azul* parla de les relacions humanes en tres contextos diferents (una parella, una relació pare-fill, un àmbit laboral) amb una subtileza que evita gairebé sempre l'estridència (hi ha un parell de situacions que llueixen una mica forçades) per aprofundir en les tensions, pressions i mandats que dominen el món contemporani.

A més de la sempre acurada i bonica posada en escena de Rotter, destaca especialment el nivell d'un elenc que inclou no només els esmentats Tort, Zylberberg, Briski, Pampín i Paula, sinó també Walter Jakob, els altres companys de feina (María Villar, Julián Larquier Tellarini, Verónica Hassan i Néstor Guzzini), Alejandra Flechner (la mare de la Valeria) i Eugenia Guerty. Un *dream team* actoral per a l'esperat i benvingut retorn de Rotter.

Diego Batlle – otrosocines.com